

Umrje vse ... kje svidenja je vera?
Srce tolaži nam zavest katera? ...

Od Kokre sem, od juga veter veje,
gorak pozdrav iz krajev onkraj meje ...
Na kraški zemlji pomlad se že smeje,
tu spi še brstje jablanove veje ...

KO RAZPRŠI VARLJIVA SE OMAMA ...

MAKSA SAMSA

Ko razprši varljiva se omama,
ostane v srcu gola groza sama,
v nji dan boji bodočega se dneva ...
Iz neba solnce kakor prej obseva
vso lepo zemljo, ki se nam le roga,
ko duša naša strta in uboga
vse črne pesmi smrti si prepeva,
da dan boji bodočega se dneva ...

O, česa prišli, brat, smo sem iskat?
Ne ti ne jaz nikoli ne umeva:
Kako in kam — čemu v življenju greva
skoz vrata črna vednega trpljenja? ...

O, NE VPRAŠAJ

MAKSA SAMSA

Deva v sinji plašč odeta,
šop potočnic v beli roki:
moja prošlost sama šeta
v daljni se spominov loki ...

A bodočnost lik zastrti,
vsa brez upa, vsa brez sanje ...
Skriva dneve rane smrti? ...
O, ne vprašaj za sedanje! ...